

РЕШЕНИЕ

№ 5873

гр. София, 05.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **5793** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/.

Образувано е по касационна жалба на М. Д. А., ЕГН [ЕГН], Н. Д. М., ЕГН [ЕГН], К. Б. М., ЕГН [ЕГН], Д. Б. М., ЕГН [ЕГН], К. К. М., ЕГН [ЕГН], А. Л. А., ЕГН [ЕГН], С. Л. М., ЕГН [ЕГН], Е. В. П., ЕГН [ЕГН] и Л. И. А., ЕГН [ЕГН], всички от [населено място], срещу Решение от 27.04.2012 г., постановено от Софийския районен съд, Гражданска колегия /ГК/, 42 състав по гр.д. № 55409/2010 г.

След приключване на устните състезания по делото пред Софийски районен съд в съдебно заседание на 27.01.2012 г. и преди постановяване на обжалваното решение, жалбоподателят И. А. П. е починал на 10.04.2012г., видно от приложено с касационната жалба Удостоверение за наследници №000588 от 18.04.2012 г. Наследници на починалия са Е. В. П., ЕГН [ЕГН] (съпруга) и Л. И. А., ЕГН [ЕГН] (дъщеря), които в това си качество са подписали касационната жалба и са конституирани като страни в съдебното производство.

С касационната жалба са изложени доводи за постановяване на решението в нарушение на материалния закон – отменително основание по смисъла на чл. 209, т. 3, пр. 1 АПК. Касаторите възразяват срещу извода на съда, че не съществува свободна за възстановяване площ от процесния имот, тъй като е реализирано мероприятие. Твърдят, че върху част от процесния имот не е осъществено мероприятие. Иска се от

съда да отмени обжалваното съдебно решение.

Ответната страна – Общинска служба „Земеделие” – Овча Купел, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежни страни. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение Софийският районен съд, ГК, 42 състав, е отхвърлил жалбата на И. А. П., М. Д. А., Н. Д. М., К. Б. М., Д. Б. М., К. К. М., А. Л. А. и С. Л. М. срещу решение № 6787 от 08.10.2010 г. на ОСЗ „Овча купел”, с което на наследниците на А. М. П. е отказано възстановяване на правото на собственост във възстановими стари реални граници на имот - ливада с площ от 1,527 дка, девета категория, находящ се в строителните граници на [населено място], в местността Стария път, имот № 40010, к. лист №592, по заявление вх. № Б123/459/15.01.1992 г.

Първоинстанционният съд е приел, че оспореният пред него административен акт е издаден от компетентен административен орган в предписаната форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон. Въз основа на приетия по делото разделителен протокол, районният съд е приел, че процесния имот в местността „Стария път” е поставен в дял на А. П., а жалбоподателите са негови наследници по закон, съответно приел е за доказани предпоставките да бъде признато право на собственост в полза на наследниците. Въз основа на събраните по делото доказателства съдът е приел, че е налице обективна пречка за реална реституция на имота, тъй като е налице реализирано мероприятие и последният попада в УПИ II – Министерски съвет, Резиденция Б..

Позовавайки се на заключението на вещото лице, по допуснатата съдебно-техническа експертиза, което е кредитирал изцяло, СРС е приел, че върху процесния имот е реализирано мероприятие, същият попада в УПИ II – Министерски съвет и е отреден за специални зелени площи.

Обжалваното съдебно решение се явява валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба и от надлежна страна. След извършена служебна проверка за съответствието на съдебното решение с материалния закон, на основание чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 14, ал. 3 ЗСПЗЗ, което е релевирано и като самостоятелно основание в касационната жалба, Административен съд София – град, I касационен състав, намира че обжалваното решение е постановено при правилно прилагане на материалния закон, поради следните съображения:

Съгласно представеното с преписката пред СРС удостоверение изх. № 9400-3647/11.06.2010 г., издадено от СО- Район В., което представлява официален документ – неоспорен от жалбоподателя в първоинстанционното производство, бившият имот № 40010 от кад. лист № 592 е нанесен в помощния план на Резиденция Б.. Удостоверено е, че съгласно действащия ПУП на [населено място], м. Г. глава, бившият имот попада в границите на УПИ II – Министерски съвет, кв. 269а, м. Б.. Съставени са актове за държавна собственост № 6296/1992 г. и № 03531/12.12.2003 г. на Областен управител Област С.. В удостоверението е посочено, че върху имота е реализирано мероприятие и няма свободни площи от застрояване.

Съгласно заключението на вещото лице, което не е оспорено от жалбоподателите в

първоинстанционното производство, процесният имот попада в територията на Резиденция Б. и е част от имот № 219, за който е съставен АДС № 6296/1992 г. и № 03531/12.12.2003 г. Вещото лице е посочило, че съгласно ОУП на СО територията на Резиденция Б. попада в Терени за специални зелени площи, в които минималната зелена площ е 60 %. Констатирано е от експертизата, че имотът не е застроен, но попада в зелените площи на Резиденция Б., в терен отреден за Министерски съвет.

С оглед събраните от районния съд доказателства се установява, че претендирания за реституция имот попада в кв. 269А УПИ II "Министерски съвет" и се намира изцяло в терена на Резиденция "Б.". Установено е също, че процесният имот не е зает от постройки, но се явява неделима част от територията на Резиденция Б. и е предназначен за терен за специални зелени площи, т.е. представлява част от комплексното мероприятие по отреждането по регулационния план и се използва за нуждите на Министерски съвет, за който е отреден теренът. В случая е налице хипотеза по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ - собствениците или техните наследници, притежавали земеделски земи преди образуването на трудовокооперативни земеделски стопанства или държавни земеделски стопанства, независимо от това, дали са били включени в тях или в други, образувани въз основа на тях, селскостопански организации, намиращи се в границите на урбанизираните територии (населени места) или извън тях и са застроени или върху тях са проведени мероприятия, които не позволяват възстановяване на собствеността, имат право на обезщетение по тяхно искане с равностойни земи от държавния или от общинския поземлен фонд и/или с поименни компенсационни бонове. Същевременно, разпоредбата на чл. 7, ал. 4 от Закона за държавната собственост (ред. ДВ, бр. 17 от 2009г.), предвижда, че собствеността върху имоти - публична държавна собственост, не подлежи на възстановяване. Обстоятелството, че процесният имот е публична държавна собственост е безспорно установено по делото, поради което и предвид забраната, въведена с чл. 7, ал. 4 от ЗДС същият не може да бъде обект на реституция. Предвид изложеното, обжалваното решение като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София-град, I-ви касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.04.2012 г., постановено от Софийския районен съд, ГК, 42 състав по гр.д. № 55409/2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.